

Alle vejes moder

USA kan ikke fremvise en så lang historie som Europa. Måske er det derfor, at de mere nære ting - som en vej - kan få status som rigtig amerikansk historie. Af alle veje i USA er Route 66 den mest kendte. En køretur ad den er en rejse i tid og sted, hvor det gamle Amerika møder det moderne USA.

Af journalist Jens Jessen

For amerikanerne er den knapt 4.000 kilometer lange Route 66 fra Chicago til Los Angeles et levende symbol på det Amerika, der var engang. Efter at vejen har mistet sin betydning som hovedfærdselsåre, har den opnået kulturstatus.

Route 66 kan i dag nærmest sammenlignes med en almindelig vej. Kun så bred, at to lastbiler kan passere hinanden, samtidig med at vejen på gammeldags vis går igennem centrum på selv de mindste byer på dens lange færd.

Nu hvor dollarkursen er lav, er USA rykket et langt stykke nærmere for os danskere. Og skal turen gå til det sydvestlige USA, bør man tage sig tid til at køre på "The Mother Road" for at se og opleve et stykke af det oprindelige Amerika.

Mulighederne for at leje bil, motorcykler eller et såkaldt mobilhome er utallige, og ved hjælp af Internettet er det muligt at reservere hjemmefra. Tager man eksempelvis udgangspunkt i Los Angeles og bruger en uge eller ti dage, kan man i ro og mag nyde Route 66 og nå så langt som til Grand Canyon og få Las Vegas med på tilbageturen.

Route 66 finder man ikke på et moderne kort, men mange steder er der skiltet med Historic Route 66. Fra Los Angeles østover mod Arizona foregår det første stykke på den 4-sporrede Interstate. Så snart man har passeret de store byer, kører man ind i Mohave ørkenen, som er lige så stor, som den er tør. Men det besynderlige er, at når det en sjælden gang regner, bliver det gamle vejsystem blokeret af sand.

Ørkenen er så tør og varm, at vandet ikke trænger ned i jorden. I stedet danner regnen små minifloder, som tager store mængder sand og sten med sig. Og på trods af at temperaturen sjældent kommer under 30 plus grader celsius, er det lastbiler med snepløve, som igen sørger for at gøre vejen farbar.

Mohave ørkenen er samtidig stedet, hvor man ikke skal løbe tør for hverken benzin eller væske. Advarsels-tavler med inskriptionen "No services

next 124 miles" skal tages ganske bogstaveligt og derfor ikke så lidt alvorligt.

Forladt

Route 66 har sine små, historiske oaser, hvor der engang var liv og leben af bredskuldrede truckere, der holdt ind for at få et måltid mad, og hvor familier holdt en tiltrængt pause.

For halvtreds år siden var der langt mellem de steder, hvor man kunne få vand. Selv i dag er der langt, og man kan stadig se skilte med inskriptionen: No services next 124 miles.

Lige siden indvielsen i 1926 har Route 66 fra Chicago til Los Angeles haft en næsten mytologisk betydning og er blevet til en af de mest kendte vejstrækninger i verden.

ROUTE 66 USA

Som så mange andre steder mistede også Ed's Cafe og Cactus Cafe sit grundlag i takt med, at de nye 4-sporede veje slugte trafikken.

Et sådant sted er det forladte Ed's Camp and Cactus Cafe ikke langt fra Oatman i bjergene i det vestlige Arizona.

Stedet ligger nogenlunde hen som den dag, hvor den 4-sporede Interstate stjal den sidste del af trafikken. Klimaet betyder, at forfaldet kun sker langsomt, og går man tæt på, kan man endnu se for længst udgåede sodavandsmærker i en skraldespand, som sidst blev tømt for mere end 30 år siden.

Vejen til Oatman slæber sig op igennem bjergene. Svingene er skarpe uden autoværn, og for enden af skrænterne kan tidligere tiders trafikuheld endnu ses i form af knuste biler fra trediverne.

Man ved, man er i nærheden af Oatman, når man begynder at se nogle af de 1.500 æsler, der menes at være i området. Oprindeligt blev de brugt af de mange minearbejdere i jagten på bjergenes guld, men da årerne tørrede ud, blev de efterladt.

Byen Oatman opstod omkring år 1900, hvor der blev fundet guld. Ti år senere fandt man en hovedåre, som indeholdt værdier for 10 millioner dollars, og i løbet af kort tid voksede byen eksplosivt. Byen brændte tre gange, og det oprindelige hotel fra 1902 blev genopført i 1920. Træhotellet står der den dag i dag – helt som dengang. Og for den yderst rimelige sum af 55 dollars kan man få lov til at overnatte samme sted, hvor

Hollywood-skuespillerne Clark Gable og Carole Lombard tilbragte deres bryllupsnat den 29. marts 1939.

I takt med at den gamle Route 66 mistede trafikken til Interstate 40, døde byen næsten. I dag er den på grund af sine mange historiske bygninger blevet en solid turistattraktion. Bystyret holder ved de gamle traditioner fra dengang, byen var en ægte vild guldgraver by, med alt hvad der fulgte med. Hver dag må trafikken gennem byen vige pladsen for et bankrøveri og det efterfølgende skyderi mellem sheriffen og de to røvere. Og lukker man et øjeblik øjnene, driver man uvilkårligt tilbage til en fjern fortid.

Midt i intet

Hackberry kan bedst betegnes som stedet midt i ingenting. Byen opstod i 1870'erne som et resultat af mineralfund. I 1881 lod Santa Fe jernbaneselskabet banen gå forbi. Skolen kom til

De store og voldsomme amerikanske lastbiler var med til at gøre Route 66 til et stykke ægte amerikansk historie.

◆◆◆ i 1917, men den måtte lukke i 1994, efter at Route 66 havde mistet sin betydning. Her finder man John Prichards store private samling af originale Route 66-ting. Stedet var tidligere tankstation og værksted, og derfor ligger træbygningerne helt ud til vejen. Nu er det en veritabel guldgrube af et museum.

Et stort dødningehoved på et skilt fra trediverne fortæller, at der venter 300 miles med ørken, og samme sted benytter man lige lejligheden til at nævne, at der på stedet kan købes vand og isterninger. Også dengang udnyttede man muligheden for salg til det maksimale.

”Efter jeg kom hjem fra militærtjeneste i Vietnam, skulle jeg finde mig en levevej. Da man samtidig var ved at udfase den gamle Route 66, købte jeg stedet her med en forventning om, at jeg kunne få mit udkomme med et Route 66 museum. Dengang i slut 60’erne var der endnu meget at få fra stederne, der forsvandt i kølvandet på Route 66. Bag mange værksteder stod der stadig gamle biler fra trediverne, fyrene og halvtredserne, og et sted købte jeg for en slik et gammelt autoværksted”, fortæller John Prichard.

Vejskilte, benzintanke og ikke mindst den gamle Chevrolet Corvette Stingray sportsvogn giver stedet en aura af autenticitet. Og spørger man venligt, er der stor chance for, at John Prichard starter den buldrende V 8’er op, der ligger under hjelmen på Chevroletten.

Oplevelse efter oplevelse

Oplevelserne og naturscenerierne varierer efter årstiden, og kommer man i perioden omkring slutningen af sep-

tember, kan man være heldig at dukke op samtidig med, at fyrretræerne smider frøene. For indianerne er frøene en yderst delikat lækkerbissen, som alle er af huse for at samle. Langs begge sider af vejen står de parkerede biler, og det fortsætter, så langt øjet rækker. Inde mellem træerne kravler masser af Navajo indianere i alle aldre rundt.

”Fyrretræerne smider normalt frøene hvert fjerde år”, fortæller Navajo indianeren Deborah Deepwater. ”Men på grund af den tørke vi har haft, er der nu gået seks år, siden de sidste gang smed frøene, og det er grunden til, at så mange indianere er kommet fra nær og fjern. Vi rister frøene og tilsætter lidt salt – så har vi de lækreste langtidsholdbare snacks, man kan tænke sig”, fortsætter hun.

Hendes bedstefar gjorde krigen med som telegrafist i den amerikanske stillehavsflåde under 2. Verdenskrig, og hun fortæller, at specielt mange indianere gjorde tjeneste som telegrafister og telefonoperatører. Fordelen ved at have indianere i den slags job var enkel. Ingen – hverken tyskere eller japanere – mestrede det ældgamle Navajosprog, og derfor kunne indianerne tale frit om strategier og ordrer uden brug af koder af nogen art.

En afstikker til Grand Canyon er en af de ting, man absolut bør unde sig. Her løber Colorado floden over 1 mile (1,6 km) under landskabets normale niveau. Natursceneriet er af en dimension, som kan være svært at kigge på – selv når man står der.

Kører man nordpå væk fra Route 66 kommer man til Las Vegas, hvor der er rig mulighed for at opleve spillekasinoer og se shows i verdensklasse,

men husk i god tid at bestille plads hjemmefra.

Går turen tilbage til Los Angeles, er turen over Death Valley nærmest en betingelse. Men den kan også være oversvømmet af sand fra de kraftige regnskyl, der trods alt forekommer på dette ekstremt tørre sted.

Vejen op over San Gabriel bjergene er en oplevelse i sig selv, og dens mange sving på de 56 miles op og ned nydes af mange motorcyklister. I det øjeblik bjergmassivet er ovre, ligger Los Angeles igen for ens fødder, og med til en tur på Route 66 hører, at man ser, hvor den ender. Kør på Santa Monica Boulevard forbi West Hollywood, Beverly Hills, drej til venstre af Lincoln Boulevard og følg vejen til Olympic Boulevard. Her ender ”The Mother Road” for foden af Stillehavet. ■

Vejen gennem Arizona og Californien går gennem et af de tørreste steder i USA.

ROUTE 66 USA

Jernbanebroerne fra en svunden tid står der endnu. Her er det broen over Colorado-floden fra Californien ind i Arizona ved byen Parker.

Laver man en kort afstikker, kommer man til byen Sedona, som er berømt for sine røde klippeformationer.

I bunden af den 1,6 kilometer dybe Grand Canyon løber Colorado floden.

Cyoten, eller prærieulven, kan man få at se, hvis man er heldig.

I krig og kunst

Vejen fra Chicago til Los Angeles blev officielt indviet den 11. november 1926 og fik navnet Route 66. Den blev for alvor kendt, da John Steinbeck i 1939 i romanen Vredens druer kaldte Route 66 "The Mother Road". I romanen følger man en landbrugsfamilie på flugt fra sandstormene i Oklahoma på jagt efter en bedre fremtid i Californien.

Under 2. Verdenskrig var Route 66 den vigtigste vej i hele nationen. Det meste af militærets kørende materiel blev fragtet fra fabrikkerne nær Chicago til udskibning i Los Angeles. Sangen "Get your kicks on Route 66" blev indsunget på plade første gang i 1946 af Nat King Cole. Siden har et utal af andre lavet deres versioner med Rolling Stones' fortolkning som en af de kendteste.

I takt med at de nye fire-sporede Interstates blev færdige, mistede den gamle Route 66 sin betydning rent trafikalt. Da et stykke af den oprindelige Route 66 ved Williams i Arizona blev til Interstate 40 i 1984, var den gamle vejs skæbne beseglet.

Internet tips

Firmaet MC Rejser arrangerer ture på Route 66 på lejede Harley-Davidson motorcykler. På siden www.mc-rejser.dk er der mere om turene, afgang og priser.

www.historic66.com indeholder en nøjagtig rutebeskrivelse med gode tips til, hvad man kan se i og omkring Route 66.

www.desertusa.com er en stor side, hvor der er lagt vægt på beskrivelse af naturen, hoteller, hvad der er at se og meget mere.